

злочину (чи за інших підстав, передбачених КК України), вони мають і відмінності, які чітко не визначені законодавцем, тому це питання потребує додаткового дослідження та правової аргументації.

Література

1. Гнатенко Є. С. Окремі проблеми звільнення від кримінальної відповідальності: реалії сьогодення / Є. С. Гнатенко // Вісник Академії митної служби України. – Сер. : Право. – 2014. – № 1. – С. 124-127.
2. Хряпінський П. В. Підстави звільнення від кримінальної відповідальності за діючим законодавством / П.В. Хряпінський // Міжнародний юридичний вісник : збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2014. – Вип. 1. – С. 76-83.
3. Вереша Р. В. Кримінальне право України. Загальна частина. [Навч. посіб.], [2-ге вид. перероб. та доп.] / Р. В. Вереша. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 320 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://pidruchniki.com/11311119/pravo/zviltennya_vid_kriminalnoyi_vidpo_vidalnosti.

Марія Миколаївна Проценко – студентка III курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Людмила Михайлівна Соловійова** – старший
викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ДЕТЕКТИВА НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ

Корупція завжди залишалася однією з найсерйозніших проблем України. Існуючий механізм протидії корупційним проявам в Україні є неефективним. Тому парламентом було схвалено створення нового автономного органу (поза системою існуючих правоохоронних органів), основною функцією якого є виявлення та розслідування корупційних злочинів, що становлять особливу суспільну небезпеку. Таким органом стало Національне антикорупційне бюро. Його створення було передбачене Законом України «Про Національне антикорупційне бюро України», прийнятим 14 жовтня 2014 року.

Національне антикорупційне бюро України (НАБУ) – правоохоронний орган з широкими силовими повноваженнями, на який покладається попередження, виявлення, припинення та розкриття корупційних злочинів.

Детективи Національного антикорупційного бюро України згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України здійснюють досудове

розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206⁻², 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366⁻¹, 368, 368⁻², 369, 369⁻², 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з умов, передбачених у ч. 5 ст. 216 КПК України [1].

На практиці детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють оперативно-розшукові заходи; досудове розслідування кримінальних правопорушень, віднесених законом до його підслідності, а також інших, визначених законом; проводять перевірку на доброчесність осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування; вживають заходи щодо розшуку та арешту коштів та іншого майна, які можуть бути предметом конфіскації, здійснюють діяльність щодо зберігання коштів та іншого майна, на яке накладено арешт; взаємодіють з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами для виконання своїх обов'язків; здійснюють інформаційно-аналітичну роботу; забезпечують особисту безпеку працівників Національного бюро та інших визначених законом осіб; забезпечують на умовах конфіденційності та добровільності співпрацю із особами, які повідомляють про корупційні правопорушення; звітують про свою діяльність та інформують суспільство про результати своєї роботи; здійснюють міжнародне співробітництво [2].

Важливе значення для Національного бюро та його працівників мають права, які їм надаються під час виконання ними обов'язків: заводити оперативно-розшукові справи на підставі постанови, що затверджується начальником відповідного підрозділу Національного бюро, та здійснювати гласні та негласні оперативно-розшукові заходи; за рішенням Директора, погодженим з прокурором, витребувати від інших правоохоронних органів оперативно-розшукові справи та кримінальні провадження; витребувати за рішенням керівника структурного підрозділу НАБУ відомості про майно, доходи, видатки, фінансові зобов'язання осіб, відомості про використання коштів Державного бюджету України, розпорядження державним або комунальним майном. НАБУ має прямий доступ до публічних автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, користується державними засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами; знайомитися із документами та іншими матеріальними носіями інформації, необхідними для попередження, виявлення, припинення та розслідування кримінальних правопорушень, у тому числі такими, що містять інформацію з обмеженим доступом; на підставі рішення Директора або його заступника, погодженого з прокурором, отримувати від банків, депозитарних, фінансових та інших установ, підприємств та організацій інформацію про операції, рахунки, вклади, правочини фізичних та юридичних осіб; на підставі відповідного

рішення суду на строк до 10 діб опечатувати архіви, каси, приміщення (за винятком жилих) чи інші сховища, брати їх під охорону, а також вилучати предмети і документи у порядку, передбаченому КПК України [3].

Національне бюро може від імені України надавати міжнародні доручення щодо проведення оперативно-розшукових та слідчих дій, укладати угоди про співробітництво з питань її повноважень з іноземними і міжнародними правоохоронними органами та організаціями, звертатися від імені України до іноземних державних органів в установленому законодавством України та відповідних держав порядку тощо.

Національне бюро може створювати та брати участь у міжнародних слідчих групах відповідно до цього закону та інших законодавчих актів та міжнародних договорів України, залучати до роботи іноземних експертів у боротьбі з корупцією, мати інші повноваження, пов'язані з виконанням нею своїх обов'язків.

Отже, детективи Національного антикорупційного бюро України є важливим суб'єктом кримінально-процесуальної діяльності, який наділений широким спектром повноважень, необхідних для забезпечення виконання завдань кримінального судочинства.

Література

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-172>.
2. Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14 жовтня 2014 р. № 1698-VII [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-183>.
3. Про недоліки створюваного в Україні антикорупційного бюро / РБК-Україна, 15.10.2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://daily.rbc.ua/ukr/show/o-nedostatkah-sozdavaemogo-v-ukraine-antikorrupsionnogo-15102014154000>.

Іван Євгенович Ткаченко, Ілля Євгенович Ткаченко –
студенти III курсу Сумської філії

Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Людмила Михайлівна Соловйова – старший
викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ

ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЕКСТРАДИЦІЇ

Проведення видачі особи (екстрадиції) у кримінальному провадженні щодо злочинів міжнародного характеру здійснюється згідно